

kurs, kan konkursdekret ikke afsiges. I praksis vil der i forbindelse med et pengeinstituts konkurs ofte ikke være midler til at honorere den efterstillede kapital. Det vil derfor være tvivlsomt om en konkursbegæring med baggrund i den efterstillede kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af om et pengeinstitut er insolvent. Det præciseres, at efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er kun i forhold til konkurslovens § 17, stk. 2, at der sker afgivelser i forhold til konkurslovens regler. Således gælder bl.a., at indehavere af efterstillet kapital fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der stadig er midler til rådighed efter at de anmeldte simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendeudbetaling.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis være et begrænset indgreb, da det som nævnt vil være tvivlsomt under gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret. Hertil kommer, at den efterstillede kapital, som det fremgår af § 22, stk. 1 og 2, på flere punkter er væsentlig forskellig fra almindelige fordringer i et pengeinstitut. Der kan ske udskydelse af rentebetalingen, kapitalen kan under nærmere omstændigheder nedskrives, og den efterstillede kapital er i tilfælde af konkurs efterstillet al anden ikke efterstillet gæld.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelse af hæftestrafpen pr. 1. juli 2001, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Til § 2

Realkreditloven

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensændring til tidligere gennemførte ændringer af realkreditloven.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en procedureregel, der omhandler de oplysninger som Finanstilsynet skal videresende i forbindelse med danske realkreditinstitutters etablering af filialer i udlandet.

Som led i harmoniseringen af reglerne for finansiel virksomheder, foreslås det, at reglen kun finder an-

vendelse i forbindelse med filialetablering i et land inden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Til nr. 3

Ændringen er en præcisering som følge af forslagens § 2, nr. 2.

Til nr. 4

Bestemmelsen er en procedureregel, hvorefter danske realkreditinstitutter skal meddele Finanstilsynet, når der sker ændringer i de forhold der følger af realkreditlovens § 50, stk. 1.

Det foreslås, at realkreditinstitutter kun skal orientere tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 5

Bestemmelsen er en procedureregel, hvorefter danske realkreditinstitutter skal meddele Finanstilsynet, når de påtænker at udøve grænseoverskridende aktiviteter i andre lande.

Det foreslås, at bestemmelsen kun skal finde anvendelse, når der er tale om grænseoverskridende aktivitet i et land indenfor den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 6

Ændringen er en præcisering af de procedurer Finanstilsynet skal følge, når danske realkreditinstitutter ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan tillade, at et institut kan benytte interne modeller ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Denne mulighed er i overensstemmelse med det såkaldte CAD II-direktiv (direktiv 98/31/EØF), og kravene i dette direktiv skal derfor være opfyldt.

Et realkreditinstituts største risici er normalt kreditrisici ved udlån m.v. Opgørelsen af disse risici påvirkes ikke af CAD II-direktivet, der derimod vedrører markedsrisici, dvs. risikoen for tab som følge af ændringer i rente, aktie- og valutakurser samt råvarepriser.